شپنه ادې

ليکوال:
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر
مياشت - نيټه‌ ې / کال۱۴۰۳

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

لیکي پوهه:

سرلیک: شپنه ادې
لیکوال: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
ایډېټور:
د پښتنی ډیزان: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
خپرندوی:
چاپشمېر: ۱۰۰
چاپ نېټه: میاشت - لیندۍ / کال ۱۴۰۳
واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸
برېښنالیک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ
ښوونې ترې د ګټې اخیستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادي

....

لړليک

سرليک **چوپړی**

پخښتی... ۱

بسم الله الرحمن الرحيم ۲

ليکي پوهه:... ۳

لړليک ٤

تراڼ (پيل، شروع، بريد).. ٥

د يادښتونو له پاره:.. ۷

نا اندوله (ناول، کېسه يا داستان) ۸

د چاپ شويو کتابونو لېست.. ٥۸

د کار لاندې کتابونو لېست ٦۱

د امکان او وخت په صورت کې.. ٦۲

د پختئ څڼ ٦۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې

....

ترانې (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلَّا اللَّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِه .

بې پایه ستاینه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاینات يې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نوموونه دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!

دا ځل مې و غوښتل یو بل حقیقي داستان یا ناول چې کیسه يې په هېواد کې د ننه تېره شوې ده، د خپلو کتابونو مینوالو او لوستونکو سره شریکه کړم. زما د کتابونو مېنه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم چې د هرې ځانګې مېنه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړې چې لیکنې مې توپیر و لري او هم به مې مینه وال ډېر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادي

....

پاکه ربه!

زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه یې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دین له سپیڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هیله کیږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره، زما سره شریکه کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې

....

د يادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا انډوله (ناول، کېسه يا داستان)

پوره شپږ کاله د مخه د يوه ځای څخه تېرېدم چې بې پلانه ساحه، د حشمت خان کول ته نږدې او په غير قانوني توګه جوړه شوې وه.

په کوڅو کې وړاندې تلم، غير پلاني کورونو ته مې نظر اچوه او په زړه کې مې ويل:

ګوندې کومه ستونزه په ودانولو چارو کې پيدا کړم، پر هغه به ليکنې وکړم يا انځورونه يې واخلم، د خپلو ځوان محصلينو سره يې شريکه او پر ستونزو يې مسلکي نظر واچوم.

يوه څو ودانۍ مې په سترګو ولګېدې چې په غير تخنيکي (غير فني) توګه جوړې شوې وې. د ودانيو په تهداب کې تيرې په غير منظمه توګه کارول شوې بيا پرې پخسه، اومه خښتې وروسته پرې پخې خښتې کارول شوې وې.

ما د هغې ودانۍ او څو نورو نه انځورونه واخيستل او وړاندې روان شوم.

بيا يوه کوشني ډګر خوا ته نږدې شوم.

سترګې مې په يوې لوې کيږدۍ ولګېدې چې تر څنګ يې اوښان ښکارېدل.

زه لږ نږدې لاړم.

کيږدۍ خورا زړه او په لسګونو پيوندونه (پينې) په کې ښکارېدې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

زما له پاره د حيرانتيا خبره دا وه چې:

دلته يوائې يوه کيږدۍ؟

کوچيان تل سره يو ځای وي.

د هغوی کيږدۍ سره نږدې او ټول سره په يوې سيمې کې ژوند کوي.

بيا دا ولې يوازې، د کورونو تر څنګ ولاړه او شاو خوا يې نورې کيږدۍ نه ليدل کيږي.

نور هم نږدې لاړم.

د کيږدۍ خوا ته ماشومان په لوبو بوخت وو.

په ماشومانو کې دوي د کوچيانو او نور يې د کلي ماشومان ول.

هغوی په ګډه چينترۍ (چينترک) کوه.

نور هم نږدې شوم.

د ماشومانو مې و پوښتل:

دا کيږدۍ د چاه ده؟

د کلي ماشومانو و ويل:

د دغو ما شومانو ده.

بيا مې کوچني الک ته و ويل:

دا کيږدۍ د تاسو ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه و ویل:

هو!

بیا مې و پوښتل:

پلار دې په کیږدۍ کې دی؟

هغه و ویل:

نه!

زما پلار د یوه ماین په چاودنه کې مړ شوی دی.

بیا مې وپوښتل:

ته له چا سره ژوند کوې؟

هغه و ویل:

زه مې له ادې سره ژوند کوم.

ما و ویل:

ادې دې چېرته ده؟

هغه و ویل:

ادې مې رمه د څرولو د پاره وړې ده.

بیا مې و پوښتل:

په کیږدۍ کې ستا مشر ورور شته؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه و ویل:

نه!

زما مشر ورور هم د ادې سره مې تلی دی.

ما و پوښتل:

په کیږدۍ کې څوک شته؟

هغه و ویل:

نه!

دلته زه او خور مې یو.

وروسته مور او ورور مې رمه راولي.

بیا مې و ویل:

کومې خوا رمه څروي؟

هغه د کول خوا اشاره وکړه.

ما دهغه او نورو ماشومانو نه مننه وکړه او د کول خوا روان شوم.

لږ وړاندې لاړم.

رمه مې تر سترګو شوه.

رمې ته نږدې شوم.

رمې ته نږدې یوه ښځه او ماشوم لیدل کېدل چې ولاړ او د پسونو ننداره یې کوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور هم نږدې شوم او پر ماشوم مې غږ کړ:

سپی خو به دې خوړل نه کوي؟

هغه و ويل:

نه!

زه يې نه پرېږدم چې څوک وډالي.

نور هم نږدې شوم.

له هغه مې و پوښتل:

کولای شئ د پلار د مړينې کيسه دې راته وکړئ؟

هغه و ويل:

زما په ياد نه ده.

په دې وخت کې مور يې نږدې شوه.

هغې مخ په پلو پټ کړ او ويې ويل:

ته څوک يې وروره؟

ما ورته و ويل:

زه يو انجينر، استاد او نوی ليکوال يم؛

غواړم چې کتابونه وليکم.

بيا هغې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

په کتابو څه کوې؟

ما و ویل:

کتابونه لیکم بیا یې په وړیا توګه په خلکو ویشم، تر څو خلک هغه ولولي او ترې ګټه پورته کړي.

هغي و ویل:

د کتابونو ګټه څه ده؟

ما و ویل:

په ګټه یې هغه څوک پوهیږي چې لیک او لوست ولري.

بیا هغې زیاته کړه.

مونږ خو لیک او لوست نه لرو او نه هم له مونږ سره امکانات شته.

زمونږ ټول عمر په سفر کې وي.

خبرې زیاتې شوې...

ما له هغې و غوښتل چې خپل د ژوند داستان په لنډه توګه راته و وایې چې زه یې په کتاب کې راولم، تر څو نورترې څه زده کړي او د کلونو د پاره په زړونوکې پاتې شي.

هغه په سوچ کې شوه.
وروسته یې راته و ویل:
زه به خپل د ژوند لنډ داستان تا ته و وایم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې

....

ته يې وليکه!

کتاب چې دې چاپ کړ يو ټوک يې ماته و ساته، کوم وخت چې زه بېرته راغلم، ماته يې راکړه.

ما ورته هوډ ورکړ چې همداسې به کوم.

ما داستان يا ناول داسې پيل کړ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادي

....

نوم يې پانه او ديوه شپانه په کورنۍ کې زيږدلې وه، شنې سترګې او د شيدو غونډې سپينه او ښکلې وه.

د کوشنيوالي نه يې د پشيرليو(ميږو شيدو څښونکي بچي) سره عادت کړی و او د پشيرليو په سې يې خپوړې هم کولې.

پشيرلي به يې نيول او ښکلول.

لږ غټه شوه او په خبرو راغله، بيا به يې په پشيرليو غږ کاوه او هغوی هم د پانې له غږ سره بلد (عادت) شوي اوهغې ته به يې ځانونه نږدې کول.

هغې به هم خپل نازکه لاسونو پشيرليو د غاړې نه تاوول او سرونه به يې مچول.

پشيرليو به د هغې په غيږ کې ځانونه سولول او د هغې سره به يې مينه کوله.

هغه غټېده او د پشيرليو سره يې مينه ډېرېده.

په ژمي کې به د تور غره په لمنه کې تر کيږدۍ لاندې او په دوبي کې کابل ښار د پغمان په شنو درو او سيند غاړه ژوند کوه.

هغه ژر، ژر غټېده.

موريې ورته په زنه کې شنه خالونه و وهل.

هغې به ورته شين خالۍ غږ کاوه.

شين خالۍ نوم د پانې خوښ نه راته او مور ته به يې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې
....

ماته شين خالۍ مه وايه!
ماته پاڼه و وايه!
زما د غرو د ونو پاڼې ډېرې خوښېږي.
پاڼې شين، ژېړ، سور او داسې نور ښکلي رنګونه لري.
زما سور رنګ يې تر ټولو خوښ دی.

مور به يې خندل او ويل:
ته د کوچنيوالي نه پخې، پخې خبرې کوي.
ښه به دا وي چې تا ته ادې و وايو.

هغې به خندل او کوښښ به يې کوه چې غټې او پخې خبرې وکړي.

هغه لږ نوره غټه شوه.
ديارلس کلنه شوه.
د مور سره به يې مرسته کوه.
کله ناکله به يې د پلار سره رمې د څرولو له پاره غرو لمنې ته، تله.

هغه ډېره هوښياره وه.
هرڅه ته به يې پام کوه.
په کوم شي چې نه پوهېده، د خپل پلار او يا د مور نه به يې پوښتنه کوه.

هغې بل ورور او خور نه درلود.

د کور يواځينۍ ماشومه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغې به د الکانو کارونه هم کول.
چینې ته به د نورو خوړېنو سره تله.
بیا به یې له غره نه بوټي هم راوړل.

هغه ډېره غښتلې او زړوره وه.
د خپلو همځولو سره به یې چینترې یا چنترک، لوبه کوه.
هغې به تل لوبه ګټله.

په منډو کې هم تر نورو تکړه وه.
هېچا به نه شو کولای چې هغه په منډو کې و نیسي.

هغې به د کور کارونه لکه:

- پخلی
- ډوډۍ پخونه په تناره او پر تبۍ
- لوښي مینځل
- کالي مینځل
- مېږې لوشل
- مستې او پنېر جوړول
- تروې شاربل
- په ستنې کالي ګنډل
- جارو کول او داسې نور کارونه زده کړل.

مور به یې هم کوښښ کوه چې هغه هر څه زده کړي، تر څو په راتلونکي وخت کې چا ته محتاجه او لاس یې بند نه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې به ښه او د مشرانو کارونه کول.
ځکه مور او نورو همزولو به هغې ته ادې ویل.

ادې ځوانه (پیغله) شوه.
د هغې د ښایست ډنډوره شوه.

ټولو کوچیانو کې د ادې د ښایست او کار یادونه کېده.

څه وخت تېر شو.
هغه د خپلې کورنۍ سره تل په شان د کابل نه تور غره لمنې ته کډه شوه.

لمړی یې د کیږدۍ په درولو کې له پلار او مور سره مرسته وکړه.
وروسته یې اوښ کیناوه او د اوړو جوال یې راکوز کړ.

بیا یې اوړه په لپو د جوال نه وا خیستل.

اوړه یې په یوه غټ خټین لوښی کې چې تغاره نومیده واچول.

وروسته یې د اوبو بوشکه واخیسته، سر یې خلاص او د اړتیا اندازه اوبه یې په تغاره کې واچوې.
وروسته یې مالګه هم ور زیاته کړه.

اوړه یې لامده او کوشنی ټوکر یې پرې اوار او لمر ته یې کیښود.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

بیا یې له ډبرو نه، نغری جوړ کړ.

وچ بوټي یې را ټول کړل.

اور لګید یې د مور څخه واخیست اواور یې بل کړ.

لمړی یې تور چاییر(چایجوش) په نغري کېښود.

اوبه یې و خوټولې، بیا وروسته یې پریمانه شین چای په چاییر کې واچوه.
پیالې یې پریمینځې.

په دي وخت کې د هغې مور او پلار نور اړین کارونه لکه:
- د اوښانو نه بار کښته کول
- د نیمڅیو اوارول
- د بسترو دننه کول
- د توشکو اوارول
- د بالښتونه کېښودل
- د رمې تنظیمول
- د اوښانو او خرو تړل کیږدۍ خواته،
د میږو لوشل او داسې نور کارونه تر سره کول، ټول خلاص کړي ول.

چای د دمولو نه وروسته هغې د اوړو تغاره راوخیسته.
تبۍ یې پرنغري کېښوده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پتیره ډوډۍ په پخولو، لګیاه شوه.

ډوډۍ يې پخې او په کوچنۍ ټوکرۍ کې يې کېښودې.

ډوډۍ پخول خلاص شول.

هغې د نغري اور مړ کړ.

بیايې ټوکرۍ واخیسته او کیږدۍ ته د ننه شوه.

هلته يې ټوکر اوار کړ.
ګړه (ګوړه) يې هم په ټوکر کېښوه او چای يې پر پیالو و وېشل.

بیا يې ډوډۍ هم د ټکرۍ نه واخیسته او پر ټوکر يې کېښوده.

مور اوپلار ته يې و ویل:
راځئ!
ډوډۍ وخورو!

هغوی هم ټوکر ته نږدې شول.
په خوړو يې پیل کړ.
چای او ډوډۍ هغوی ته ډېرخوند ورکړ.
دا ځکه چې خورا ستړي شوي وو.
پانه (ادې) خورا ستړې شوې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

بیا یې سر ته بالښت کېښود او بیده شوه.

پلار یې رمه څرولو ته ویوړه.

مور یې هم په نورو کارونو بوخته شوه.

دوې ګړۍ وروسته هغه له خوبه ویښه شوه.
سترګې یې و مښلې.
بیا له ځایه اوچته او ودرېده.

مور یې غږ کړ!
ادې پاڅېدې؟

هغې و ویل:
هو!
څه دې ویل؟

مور یې و ویل:
نه!
څه مې نه ویل.
کولای شې، چې د همزولو نجوسره ګودر ته لاړه او اوبه راوړې؟

هغې و ویل:
هو!
کومه ستونزه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغې خر کته او تشې بوشکې یې پر خره وتړې.
بیا یې پر نورو نجونو غږ کړ.
څوک اوبو ته ځي؟

نجونو غږ کړ!
دا دی!
مونږ هم اوبو ته ځو.

نورو هم خرونه کته کړل او بوشکې یې پرې و تړې.

ټول سیند خوا ته روان شول.
ځنډ وروسته هغوی سیند ته ورسېدل.

بوشکې یې د خرو نه خلاصې او پر ځمکه یې کېښودې.

یوه، یوه بوشکه به یې ډکوله او خرو ته به یې نږدې اېښوده.

ټولو خپلې بوشکې ډکې او خپلو خرو ته یې نږدې کړې.
بیا وروسته هغوی و ویل:
راځئ!
په وار سره به بوشکې پر خرو و تړو.
بیا به ټول یو ځای کیږدیو خوا روان شوو.

هغوی یو دبل سره مرسته کوله.
ټولې بوشکې پرخرو و تړلې شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

بیا ادي غړ. کړ!
خرونه و ګورئ چې بوشکې سستې نه وې.

ټولو و ویل:
بوشکې کلکې دي.

ادې و ویل:
بس!
حرکت کوئ.

خرونه مخکې او نجونې ور په سې شوې.

په لاره کې به یې ټوکې کوې او خندل.

هغوی په لاره روان وو.
د ادې د تره زوی چې نوم یې سور ګل و، تر منج بوټي شا پټ و.
او د ادې ننداره یې کوه.
بوټی ډېر غټ و.

نجونو ته هغه نه ښکاره کېده.

نجونې تېرې شوې.

سورګل په مړه خېټه، د نجونو ننداره وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

بیا یې په زړه کې ادۍ یې د نورو نجونو سره پرتله کړه.

هغه ته د ادۍ د لارې تګ، غښتلتیا او خندا خوند ورکړ.

وروسته له ځایه پاڅېد.
شاو خوا یې و کتل.
څوک نه ښکارېده.
سورګل ورو، ورو خپلې کیږدۍ خوا ته روان شو.

هغه به هره ورځ تر هغه غټ منج بوټي شا ته پټېده او د ادۍ ننداره به یې کوه.

هغه په ادۍ مین شو.

پسرلی شو.

کوچیانو بیا ګډې بار او د سړو سیمو خوا ته روان شول.

سور ګل هم د نورو کوچیانو په شان د خپلې کورنۍ سره کابل ته لاړ.
هغه کابل کې په یوه او بل چل د ادۍ لیدنه کوه.

دوې، درې کاله نور هم تیر شول.

سور ګل مجبور شو چې د ادۍ په هکله خپلې مور ته و وایې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موریې ډېره خوشحاله شوه.
ځکه !
ادې خورا غښتلې، کاریګره، چابکه او ښکلې نجلۍ وه.

موریې د سورګل پلار ته هغه د مینتوب کیسه، وکړه.

هغه هم ډېر خوشحاله شو.
بیا یې و ویل:
د هغې پلار زما ورور دی.
مونږ به د هغې کور ته د دود سره سم رایباری ته لاړ شو.

لمړی د سور ګل مور رایباري ته لاړه.

هغې د ادې په هکله، هغې مور ته و ویل:
بیا مور یې څه وخت واخیست تر څو دا خبره د هغې پلار سره شریکه کړي.

خبره شریکه شوه.

بیا پلار یې و ویل:
ښه به وي چې دا خبره د ادې سره هم شریکه شي.
وګورو چې هغه څه وایي؟

مور یې خبره د ادې سره شریکه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه چوپه پاتې شوه او څه یې و نه ویل.

بیا مور یې ترې پوښتنه وکړه.

بیا یې څه و نه ویل او په سوچ کې ډوبه شوه.
په دریم ځل یې و ویل:
څه چې د الله رضا او ستاسو خوښه وي.

مور یې په ژړا شوه.

ادې و پوښتل:
ولې ژاړې؟

هغې و ویل:
په رښتیا چې جلۍ د بل کور وي.
خوځو موده د پلار په کوروي.
تر ځو چې پیغله شي.
بیا بل کور ته ځي.

د جیبه یې دسمال و ویست او خپلې اوښکې یې پرې وچې کړې.
بیا ودرېده او د کیږدۍ نه د باندې شوه.

اونۍ تېره شوه.

د سورګل مور بیا رایبارۍ ته لاړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې

....

د پاڼې (ادې) مور سره یې تروې وخښلې او بیا یې د رایباری خبره تازه کړه.

هغې و ویل:
ما د ادې پلار سره هم خبرې وکړئ، کومه ستونزه نه شته.

مونږ سور ګل پیژنو، هغه غښتلی ځوان دی.
د جمعې په ورځ نارینه راولیږئ.
مونږ به تاسو ته دسمال درکړو.

د سور ګل مور خوشحاله شوه او ویې خندل.
بیا ودرېده او د ادې پوښتنه یې وکړه.

د ادې مور و ویل:
هغه ګودر ته تللې ده.
اوس به د نورو نجونو سره یو ځای راشي.

د ادې مور وپوښتل:
هغې ته دې څه ویل؟

د سورګل مور و ویل:
نه!
هېڅ!
غوښتل مې چې مخ یې مچو کړم.
همدومره!

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

په دې ترڅ کې د ادې پلار کيږدۍ ته د ننه شو.
هغه سلام واچاوه.

ښځو د هغه سلام ته وعليکم و ويل.

بيا د سورګل مور د ادې د مور نه خداى پاماني واخيسته او د کيږدۍ نه د باندې شوه.

هغه ورو ورو خپلې کيږدۍ خوا ته روانه شوه.
ډېره خوشحاله وه.
پنځه دکيکې وروسته خپلې کيږدۍ ته ورسېده.

د کيږدۍ مخ ته د هغې زوى، سورګل ولاړ و.
هغه خپلې مور ته سلام واچوه.
مورېې هم وعليکم و ويل.

بيا سورګل و پوښتل:
خوشحاله راغلې که خپه؟

هغې وخندل.
بيا يې و ويل:
د سور ګل مور کله خپه راغلې ده.
هغه تل خوشحاله وي.

سور ګل هم خوشحاله شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا مور يې و ويل:
اوس به دې پلار رمه راولي او زه به شيدې ولوشم.
ماښام به ستا پلار ته ټولې خبرې وکړم.

بيا يې سورګل ته و ويل:
ته لږ لرګي مات کړه.

هغه تبر واخيست او دلرګيو په ماتولو يې پيل کړ.

پلار يې هم رمه راوسته او د کيږدۍ خوا ته يې ودروله.

مور يې غوالشه واخيسته او د شيدو په لوشلو يې پيل کړ.

ماښام شو.

مور يې الکين بل (روښانه) کړ.

ټوله کورنۍ د الکين خوا ته راټوله شوه.

بيا يې ټوکر اوار کړ.
خويندو يې تودې شيدې او جوارې پر ټوکر کېښودل او په خوړو يې پيل کړ.

د سورګل مور د ادې کيسه راوخيسته او ټولو ته يې د رايبارۍ د تګ پايله و ويله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغوی ټول خوشحاله شول.

د سور ګل د رایبارۍ په هکله یې خپل ورور او د تره (اکا) د زامنو سره شریکه کړه.

بیا یې د هغوی نه غوښتنه وکړه، تر څو د هغه سره د جمعې په ورځ رویباري ته لاړ شئ.

هغوی و منله.

جمعې ورځ راورسېده.

سور ګل ډېر خوشحاله و.

هغه وختي له خوبه پاڅېد او رمه یې دښتې خوا ته راونه کړه.

د سور ګل نور ورونه او د اکا (د تره ځامن) ورسېدل.

د سورګل پلار ټولو ته بلنه ورکړه تر څو پر نیمڅي کښېني.

هغوي کیناستل.
څند وروسته د سهار شیدی او د تبی توده ډوډۍ را ورسېده.
ټولو پر خوړلو او شیدو څښلو پیل کړ.

بیا د سورګل پلار و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

درځۍ چې ځو.
ټول ولاړ شول.

بیا د سور ګل پلار مخکې او نور ور په سې شول.

لږ ځنډ وروسته د ادې کیږدۍ ته ورسېدل.

هغوی د کیږدۍ خوا ته ودرېدل او غږ یې کړ.
د ادې پلاره!
وه د ادې پلاره!
میلمانه منۍ؟

ادې پلار د کیږدۍ نه را ووت.
او ویې ویل:
ولې نه!
په سترګو یې منم.

بیا هغوی ټول کیږدۍ ته د ننه شول.

د ادې پلار هغوی د نیمڅې د کیناستلو غوښتنه وکړه.
هغه و ویل:
ورونو!
دیخوا پر نیمڅې کښېنۍ.

هغوی پر نمیڅې کښیناستل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ادۍ پلار خپلې ښځې ته و ویل:
د ادۍ مورې!

هغې و ویل:
څه وایې؟

هغه و ویل:
تودې شیدې راوړه چې و یې څښو.

اوا (هوا) لږ سړه ده.

خوږه هم راوړه چې نور هم خواږه شوو.

ټول په خندا شول او ویې ویل:
مننه کوو.

بیا د سور ګل پلار و ویل:
تاسو ټول پاخه او پخې، پخې خبرې کوې.
ادۍ خو د کوچنیوالي نه پخه پتیره وه.
غټې، غټې او پخې خبرې به یې کوې.
نو د دې کبله ټولو ورته ادۍ ویل.

هغوی بیا په خندا شول.
او پر ټوکو، ټکالو یې پیل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

بیا څه ځنډ وروسته د سور ګل پلار و ویل:
مونږ ټول خپل کارونه لرو.
ښه به وي چې په اصلي موضوع خبرې وکړو.
د سور ګل پلار زیاته کړه:
ما خپله ښځه د سورګل د رایباري له پاره لیږلې وه.
هغه ځو ځلي ستاسو کورته راغله.
په پایله کې د تاسو د موافقې پیغام سره راغله.

د ادې پلار و ویل:
سمه ده!
کومه ستونزه نه شته.

بیا یې غږ کړ:
د ادې مورې!
وه د ادې مورې!

هغه ولاړه شوه او ویې ویل:
څه دې ویل؟

هغه و ویل:
دسمال او پتاسې راوړه.

هغې و ویل:
سمه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې دسمال او پټاسې راوړې او د میلمنو مخې ته یې کېښودې.
یوه سپین ږیري و ویل:
مبارک!
مبارک دې وي!
ټولو ته دې مبارک وي.

هغوی دسمال واخیست او پټاسې یې و وېشلې.
چا د کمیس او چا هم د واسکټه په جبونو کې واچوې.

بیا هغوی ټول و درېدل او د ادې د پلار نه یې د وتو اجازه واخیسته.
بیا د ادې پلار ودرېد.
هغه و ویل:
دا مو خپله کیږدۍ ده.
هر کله راشئ.

میلمانه د کیږدۍ نه و وتل او د سور ګل کیږدۍ خوا ته روان شول.

ټول سورګل کیږدۍ ته د ننه شول.

د سور ګل مور شین چای راوړ او د سورګل پلار او نورو ته یې مبارکي و ویله.

د سور ګل پلار هم د جبه پټاسې وباسې او پر خپل دسمال یې کېښودې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

بیا یې و ویل:
ونیسئ.
پتاسې واخلئ.

هره ورځ اختر نه وي او نه پتاسې.

ټولو خپل چای د پتاسو سره وڅښل.

بیا یې د سور ګل پلار ته مبارکي و ویله.

له ځایه پاڅېدل.

د سور ګل پلار هم له ځایه پاڅېد او د میلمنو سره د کیږدۍ نه د باندې شو.

میلمنو د سورګل پلار سره خدای پاماني وکړه او هر کس خپل کارونو په سې لاړل.

میاشت تېره شوه.

د سور ګل مور بیا د ادې کورته لاړه او د هغې سره یې د کوژدې د مراسمو په هکله خبرې وکړې.

د ادې مور و ویل:
هر کله چې تاسو خوښ یاست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې
....

د سور ګل مور کورته لاړه او د خپلې کورنۍ سره يې په دې هکله مشوره وکړه.

ټول په دې نظر شول، چې نوې اونۍ کې به د کوژدې مراسم تر سره کړو.

ځو ورځې تېرې شوې او د کوژدې د مراسمو وخت و رسېد.
بيا کوژده تر سره شوه.

يوه کال وروسته د واده خبره و شوه.

واده په دوبي کې و ټاکل شو.

په دې وخت کي ټول کوچيان په کابل کې ول.

هغوې خپل اوخپلوانو ته يې په واده کې بلنه ورکړه.

د سورګل پلار د سيمې مشران هم په واده کې د ګدون کولو له پاره و بلل.
د هېواد د دود سره سم واده هم تر سره شو.

سورګل او پاڼې (ادې) خپل نوی ژوند پيل کړ.

دوي مياشتې تېرې شوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کابل هوا مخ په سړېدو شوه.

کوچیانو پرېکړه وکړه تر څو بېرته تودو سیمو ته سفر وکړئ.

سور ګل له ځانه سره ویل:

اوښانو بیا غاړې کړي کړي
چې پرې سپرېږي سپینې خولې ژېړ پېزوانونه

کوچیان، سهار وختي له خوبه پاڅېدل.

بیا یې کالي او کیږدۍ ټولې کړې.

خپل مالونه یې پر اوښانو او خرو بار کړل.

رمې یې نارینوو مخکې کړې.

ښځو هم د اوښانو او خرو سره روان شول.

هغوی د کابل ښار نه ورو، ورو لرې کېدل.

هغوې د لته بند د لارې ننګرهار خوا ته روان ول.

د ورځې به یې مزل کوه، د شپې له خوا به یې په دښتو کې شپې سبا کوې او سهار وختي به یې بیا مزل پیلاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

درې شپې وروسته خپل ټاکلي ځای ته ورسېدل.

سور ګل او ادې خپلو ځانو ته بېله (جلا) خیمه ودروله، هغوی به د سهار چای، غرمې او د شپې ډوډۍ د سور ګل د کورنۍ سره خوړه او د شپې به خپلې خیمې ته، تله او بیده کېدل.

څو کاله تېر شول.

هغوی ته خدای زوی ورکړ.

نوم یې پرې سپلمی کېښود.

څو کاله وروسته یې بل زوی پیدا او نوم یې پرې سپیلنی کېښود.

بیا خدای یوه نازولی لور ور په برخه کړه او پر هغې یې نوم وړانګه کېښوده.

خوشحاله ژوند و.

په دوبي کې به سړو او په ژمي کې به تودو (ګرمو) سیمو ته تلل.

کلونه تېر شول.

ژوند په مخه ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادي
....

ماشومان به هم لوېدل (غتېدل).

په دښتو کې مزلونه، دوړې، خاورې، اغزي، د اوبو لږوالی، کالي مينځل، ځان مينځل، ناروغېدل، په پښو تګ دا هغه ستونزې وې چې د هغوي سره د ژوند ترپايه مل وې.

ادې خپل مېړه (خاوند) د يوه مين په چاودنې کې له لاسه ورکړ او په خپله هم په هماغه چاودنه کې ټپي شوه.

ټپونه يې دومره ژور نه ول.

د زړو ښځو له خوا په دوديزه توګه يې در ملنه وشوه.

دوې مياشتې وروسته بېرته د پخوا په شان خپل عادي ژوند ته وګرځېده.

د ناوروغتيا په وخت کې د رمو څرول او نورو کارونو کې د هغې ماشومانو سره نږدې خپلوانو يې مرسته کوه.

هغې ته دېرش مېږې، دوې اوښان، دوې خره، چرګې او چرګان پاتې ول.

د هغې اولادونه کوشني او مشر زوی يې د اته کالو و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې

....

په ژمي کې به يې د نورو کو چيانو سره د ګرمو سيمو په دښتو کې ژوند کوه.

په دوبي کې به پلازمينې او نورو سړو سيمو ته کډه کوه.

هلته به يې په يوه زرغونه سيمې کې کيږدۍ دروله، کوم ځای چې د اوبو سر چينو ته نږدې و.

ادې خورا غښتلې او ځوانه کونډه وه.

هغې به ډېرى کارونه لکه:

- کيږدۍ درول،
- کالي بارول،
- کالي مينځل،
- خس ټولول،
- لرګي ماتول،
- اوړه لمدول،
- ډوډۍ پخول،
- ميښې لوشل،
- کتخ پخول،
- لوښی مينځل،
- د چينې نه اوبه راوړل

او ميږې څرول به يې په خپله کول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې

....

مشر زوی به د هغې سره د مېږو په څرولو کې مرسته کوه.

هغې یوه غټه کټه سپی هم درلود.
د سپي غوږونه او لکۍ یې په کوشني والې کې پرې شوي ول.
په رنګ سور او ډېر زلاله سپی و.

هغې به سپي نه د رمې په څرولو او ساتنې کې ګټه اخیسته.

سپي به د ورځې له خوا څه نه ویل او ډېری وخت به د رمې سره ګرځېده.
سپي به د رمې ساتنه کوه.

د شپې د خوا به د کیږدۍ ننوتلو (دروازې) خوا بیده کېده او هیڅ ځناور به نشو کولای چې کیږدۍ ته نږدې شي.

هغه ډېر ځیرکه او خدمتګاره سپی و.
سپی په شپنې ادې هم ډیر ګران او د هغه نه به یې پالنه کوه.
کله ناکله به یې هغه ته په شیدو کې جواری خیشتاوه (لمداوه) او هغه ته یې به یې ورکوه.
لېورونو(د مېږه ورونو) یې هغې ته، تمه درلوده چې د هغې سره واده وکړئ.

خو هغې نه غوښتل چې د بل چا سره واده و کړئ.
هغې به تل ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

زه غواړم چې د خاوند په نامه کښېنم.
د خپلو ځامنو، لور روزنه او ساتنه وکړم.

مګر لېورونو به یې ویل:
ته نا سم کار کوې.
دا د پښتنو دود نه دی.
ته باید یو لېور وټاکې.

د هغې لېورونو ټولو یوه واده کړی و.

هیڅ یو یې یواځې (مجرد نه و)

ورځې تېرېدې.

ژوند د ستونزو سره مخ ته، ته.

نو هغه د پولاد په شان کلکه وه او خوشې خبرو ته به یې پام نه کوه.

د ماشومانو روزنه به یې هم کوه.
خپل ماشومان یې د رمې څرولو، خس ټولولو او د کور نورو کارونو سره بلدول.

ماشومان یې هم د مور(ادې) په شان زیرک او هوښیار ول.

هغې به خپله کیږدۍ د نورو خپلوانو نه، لږ لرې دروله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې نه غوښتل چې ليورونه يې د هغې ننداره وکړئ.

څه وخت تېر شو.

بيا ليورنو يې هغې ته جرګه ولېږله.

مګر هغې د جرګې خبره و نه منه او هغوی ته يې د نه ځواب ورکړ.

بيا د جرګې کسانو پرېکړه وکړه چې هغه نه شي کوی د نورو کوچيانو سره يوځای او ګډ سفر وکوي.
او نه هم کولای شئ د نورو کوچيانو سره په يوې سيمې کې ژوند وکړئ.

هغې و منه.

د جرګې کسانو پر هغې لعنت و ويل او له کيږدۍ نه يې د باندی شول.

هر کس خپلې کيږدۍ خوا ته روان شو.
ادې خورا خواشينې شوه.

بله لاره يې نه درلوده.

د شپې ويده شوه او سهار وختي له خوبه پاڅېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

ماشومان يې راوېښ کړل.

بيا يې مېړې د کېږدۍ نه د باندې کړې.
کېږدۍ يې ټوله او وتړه.

کېږدۍ يې پر اوښ بار او ټينګه يې وتړه.

بيا يې نور کالي پر او ښانو او خرو بار کړل.

کوچنی زوی او لور يې په خره کيناول او خپله له مشر زوی سره د رمې سره روانه او د کوچيانو د سيمې نه و وتل.

هغې به د هر چانه پوښتنه کوه:

نږدې سيمه چې هغه وکولای شي رمه وڅروي او د سرکاري (دولتي) ځمکه وي.

چا به يو او بل به، بل ځای آدرس ورکاوه.
هغه په کابل کې سمه بلده هم نه وه.

څوک يې هم نه پيژانده.

حيرانه پاتې وه چې څه وکړئ؟
بيا يوه کس ورته د قول حشمت خان چې د ظاهر شاه د وخت ځمکه ده، آدرس ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادي

....

هغې پوښتنه وکړه:
هلته به زما رمه مړه شي؟

کس و ویل:
د یوې رمې له پاره بسېږي.

هغه خوشحاله شوه او د حشمت خان د کول په خوایې حرکت وکړ.

د حشمت خان کول (قول) هغه سیمه ده چې په اتمه ناحې اړوند کې شتون لري او شهداې صالحین لمرخاته خوا ته پرته ده.

په دې سیمه کې د مني نه تر پسرلي پورې اوبه ډنډې وي، کومې اوبه د لوګر سیند څخه چې د خلکو اړتیا ورته نه وي، ډکېږي.

په پسرلي کې په کې نلونه او راز راز واښه شنه کېږي او خورا زرغون او ښکلی ښکاري.

په پخوا وختو کي به اروانښاد محمد ظاهر شاه د افغانستان پخوانی پاچا، په دې کول کې ښکار کوه.

هغه به مازیګر د خپل دوست، حشمت خان چې په هغه سیمې کې یوه لویه کلا هم درلوده، چې تر اوسه د کلا دېوالونه او ځینې برخې یې شتون لري، شپه تېروه او سهار وختي به د لمانځه نه مخکې سیمې ته، ته او الته به یې ښکار کوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې
....

هغه الته یوه کوچنۍ کیښتۍ هم درلوده، او هغې نه به یې د ښکار له پاره ګټه اخیسته.

ادې دوې ګړۍ وروسته د حشمت خان کول ته و رسېده.
هرې خوا یې نظر واچوه، تر څو یوه مناسبه او ښه سیمه پیدا او الته کیږدی ودروي.

د کول په منځ کې لږ اوبه وې.
نورې سیمې هم لمدې وي.

هغه پوهېده چې د ورښتونو (بارانونو) موسم دی.
کې دی شي ورښت و وریږي.
بیا به څه کوي؟

هغه د بار سره ولاړه وه.
سوچونه یې پیل کړل.
هرې خوا ته یې په زیر سره کتل.

بیایې پرېکړه وکړه تر څو چې و دانیو ته نږدې کوم ځای و مومي.
هغې د کورونو خوا ته مخه وکړه.
کورونو ته ورسېده.

هغې د کورونو تر څنګ یو تش ځای چې دسیمې خلکو ورته میداني ویل و موند.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ډګر(میدانی) کې ودرېده.

ماشومانو د هرې خوا منډې کړې.
بیا یې په چغو و ویل:
منډې کړئ!
اوښان راغلي دي.

ماشومانو د ادې د کډې شاوخوا راټول، شول.

په دې وخت کې ځوانان او نجونې هم ورسېدل.

ادې د ماشومانو نه وپوښتل:
دا ډګر د چا دی؟

کوچنیانو و ویل:
دا ځای سر کاري (دولتي) دی.
ادې خوشحاله شوه.

بیا یې و پوشتل:
دلته اوبه پیدا کیږي؟

ماشومانو و ویل:
هو!
زمونږ په کورونو کې څاه ګانې شته.
مونږ د څا بمبې هم لرو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې

....

ستا ماشومان هم کولای شئ چې له څاه نه د بمبې په ذریعه (واسطه) اوبه و باسئ.

بیا هغې و پوښتل:
مالونو ته به اوبه له کومه کړم؟

ماشومانو و ویل:
دلته نږدې جومات شته.

ته خو ډېرې بوشکې هم لرې.
کولای شې جومات د څاه نه یې ډکې او راوړې.

ادې خوشحاله شوه.
په دې ترڅ کې څو سپین ږیري هم ورسېدل.
هغوی د ادې نه پوښتنه وکړه:
دلته څه کوې؟

هغې و ویل:
دلته غواړم کیږدی ودروم.

بیا سپین ږیرو ویل:
ته یواځې غواړې چې دلته کیږدی ودروې او که نور کوچیان هم دلته راځي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې و ویل:
نه!
زه یواځې یم.

بیایې خپل لنډ داستان سپین ږیرو ته بیان کړ.

سپین ږیرو خپل منځ کې په خبرو پیل کړ.

ورسته یې پرېکړه وکړه تر څو هغې ته په ډګر کې ځای ورکړي.

یوه سپین ږیري و ویل:
سمه ده خورې!
مونږ کومه ستونزه نه لرو.

مګر دا ځای په ژمي کې ډیر سوړ دی.
واورې ورېږي.
ستا ماشومان او څاروي به له سړو، مړه شي.

ادې و ویل:
زه کوچې یمه.

څو میاشتې وروسته، بېرته تودو سیمو ته ځم.

سپین ږیري په خندا شول او ویې ویل:
مونږ دې وډارکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ سوچ کوه چې ته، د تل له پاره دلته غواړې ژوند وکړې.

اوس کولای شې خپله کډه کوزه او کیږدۍ ودروې.

بیا سپین ږیرو، پرماشومانو غږ کړ او ویې ویل:
ماشومانو!
هله!
د ادې سره مرسته وکړئ.

ټولو په ګډه سره بارونه کښته (کوز) کړل.

بیایې کیږدۍ ودروه.

د شاو خوا کورونو ادې ته ډوډۍ او کټغ راوړ.

هغوی پر نیمڅې کیناستل او په خوړلو یې پیل کړ.

په خورا خوشحالۍ یې ډوډۍ وخوړه.

بیا یې د اوبو بوشکه واخیسته او په جام کې یې اوبه توې کړې.

لومړی یې خپلو ماشومانو او بیا وروسته یې په خپله و څښلې.

هرڅه یې په کیږدۍ کې منظم او ماشومانو ته یې و ویل:
زه رمه، څرولو ته بیایم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

تاسو دلته پاتې شئ.

زه رمه نږدې څروم.
لرې نه ځم.

ماشومانو و منه.

هغه روانه شوه.

هرې خوا وابنه او نلونه پرېمانه ول.

رمه، اوښان او خرونه څرېده.

هغه ولاړه وه؛

هرې خوا يې ننداره کوه.

د غره کورنو او د کابل بالاحصار خوا ته به يې کتل.

کله به يې د شهدای صالحين اديرو ته کتل.
مېړه به يې ور په ياد شو.
اود سترګو نه به يې اوښکې تويېدې.

کله به يې آسمان ته وکتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

آسمان شین، د خاورو او دوړو د لاسه به ستوري نه ښکارېدل.

دوې ګړۍ تېرې شوې.

مازیګر نږدې شو.

پسونه هم ماړه ښکارېدل.

ځینو یې په واښو کې سپلت وهلی و.

ځینې نور ولاړ او لږ، لږ یې د نلونو څوکو ته خوله اچوله.

ځانونه یې بوخت کړي ول.

ادې پوهېده چې پسونه ماړه شوي دي.

بیا یې پسونو ته غږ کړ.
اورې!
اورې!
پسونه ټول پاڅېدل.

بیا یې پسونو ته د کیږدۍ د تګ ناره کړه.

پسونه مخکې، ادې او سپی یې ور په سې روان شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې

....

ډېر ژر کيړدۍ ته ورسېدل.
د کيړدۍ خوا ته يې ودرول.
بيا يې هغوی ته ماجت د څانه اوبه راوړې.

اوبه يې په يوه لوی لوښي (تشت، طشت) کې توی کړې.

پسونه هم نږدې شول او د اوبو په څښلو يې پيل کړ.

ادې څو ځل په لوښي کې اوبه واچوې تر څو د ټولو پسو تنده ماته شوه او د اوبو د لوښي لرې شول.

بيا يې ټول پسونه کيړدۍ ته د ننه کړل.

اوښان او خرو ته يې هم اوبه ورکړې.

بيا يې اوښان او خرونه پر مېوږيو پورې کيړدۍ نه د باندې وتړل.

سپی هم د کيړدۍ نه د باندې پاتې شو.

د کيړدۍ او د باندې څارويو څارنه به يې کوه.

څو کاله تېر شول.
ما به د هغوی د راتګ څارنه کوله.
کوم وخت به مې چې د هغوی کيړدۍ وليده، بيا به نږدې ورتلم او د سپلمي او سپيلني پوښتنه به مې کوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی څه لوی شوي ول.
زه يې په ياد وم.

ما به هغوی هڅول چې ښونځي ته لاړ شي.
ليک او لوست زده کړي.

هغوی به خندل او ويل:
کوم ښونځی؟
چېرته؟
مونږ خو په يوه ځای نه يو.

ما به ويل:
تاسو اوس په ډګر کې نږدې کورونو تر څنګ ژوند کوئ.
حتما په تاسو اغېزه کوي.
کال بل هم تېر شو.
زه نږدې تېرېدم او د کيږدی په لټه وم.
سوچ مې کوه چې ولې سږ کال شپنه ادې نه ده راغلې.
بيا به مې ويل:
کې دی شي وخت ډېر وي.
هغوی به وروسته راشي.
اوس هوا دومره توده نه ده.
ورځې تېرېدې.
د هغوی نه کوم څرک نه و.
کال تېر شو.
بيا پسرلی شو؛

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غبرګولي میاشت ورسېده.
د کول اوبه په وچېدو شوې.

ما هم د نورو په شان په کول کې تګ او راتګ پیل کړ.
یوه ورځ مې په کول کې، کوشنۍ رمه په سترګو شوه.
سوچ مې نه کوه چې دا به هماغه د ادې رمه وي.
ځکه هغه رمه ډېره، اوښان او خره هم په کې ول.

نږدې لاړم.
د سپلمي سترګې په ما ولګېدې.

هغه مخ پر ما یې منډې کړې.
ماته نږدې و دربد او سلام یې راکړ.

ما هم سلام ته یې وعلیکم و ویل:
ومې پوښتل:
چېرته ورک یاست؟
هغه و ویل:
مونږ دلته یو.
بیا مې و پوښتل:
دلته، چېرته؟
هغه و ویل:
کورکې، ډګر ته نږدې.
هغه زیاته کړه.
رمه وینې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما و ویل:
هو!
هغه ډېره کوچنۍ شوې ده.
ولې؟
هغه و ویل:
تنګ او راتنګ،
د ترونو فشار، زما په مور.
مونږ دې ته اړ کړو چې خپل ځاروي خرڅ او کوشنی کور واخلو.
اوس په کیږدۍ کې نه، بلکه په خپل کور کې ژوند کوو.

ډېر خوشحاله شوم.
هغه ته و ویل:
څومره ښه کار!
بیا مې زیاته کړه.
دلته نږدې د حشمت خان د کلا سرکاري (دولتي) ښونځی شتون لري، ته کولای شې، ښونځي ته لاړ شې.
سبق ولولي او خپل ورور او خور هم په ښونځي کې د ننه (شامل) کړې.

هغه هم ډېر خوشحاله شو او ویې ویل:
زمونږ د کیسې کتاب دې چاپ کړ؟

ما و ویل:
لږ څنډ وروسته به چاپ او یو ټوک به یې تا ته راوړم.
ته سبق و وایه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

لیک او لوست زده کړه!
پر ورور او خور دې هم سبق و وایه.

په دې حال کې به ستاسو ګټه هېواد اوهېواد والوته ډېره وي.
ته به وکولای شې کوم کتاب چې د تاسو د ژوند د یوې کوچنۍ
برخې داستان په کې لیکل شوی دی، په خپله ولولې.
نورو ته به یې کیسې هم وکړې.

هغه ومنه.
په خندا شو.

زه هم د هغه نه لږ لرې شوم او ورته مې و ویل:
کتاب چې چاپ شو یو ټوک یې درته راوړم.

د اوس له پاره خدای پامان.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادي

....

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری
(بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
(برای اساتید اانستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
٥. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه/ دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱٤. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱٦. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

۱۹. منار جام – الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
۲۶. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳۴. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او ګلچېن (پښتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٣٩. برف ها آب میشود
٤٠. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینرى) جلد سوم
٤١. آرزو و امید (ناول به زبان درى)
٤٢. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
٤٣. د اسلامي معمارۍ پيل
٤٤. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
٤٥. حیوانات شوخ (ناول به زبان درى)
٤٦. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
٤٧. د شپیلۍ مینه (مه ینه) په کچه ګړۍ کې (پښتو ناول)
٤٨. حشمت خان د کلا معماري
٤٩. د افغان الک او آذري جلۍ مینه (پښتو ناول)
٥٠. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
٥١. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې (پښتو ناول)
٥٢. د ژرنده ګړي ماما مینه (پښتو ناول)
٥٣. په اسلامي نظام کې ودانيز پرمختګ
٥٤. شپنه ادې (پښتو ناول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې

....

د کار لاندې کتابونو لېست

١. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
٢. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
٣. لیونی لېوه
٤. بې زده کړې پوی
٥. کوشنۍ سوداګره
٦. سپین کارغه
٧. سور تنور
٨. خړه بیزو
٩. بندي مرغه
١٠. توده بړستن
١١. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې

....

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

Herdswoman

Written by:
Architect PHD
Hashmatullah Atmar
November/December -2024

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library